

SZEPTEMBER VÉGÉN

*Már rínak a völgyben a kerti virágok,
lelkükre a romlás, im, rátelepült.
Ha látod körülöttünk a való világot,
lásd negatívját is: a nincstelen űrt.
Nem vágyódhatsz el már a holdra sem innen,
ha van is ott élet, az nem emberi.
Bögő citeráját viharra hangolja,
s az egeket mezengeti Valaki.*

*Ki lehetne más, mint a nagyságos Ördög,
ki farkával hozzá taktust is dobol?
Az induló élén vonul Covid úrnő,
s a kupákban máris megromlik a bor.
A szívtájék sajdul, az élet iramlík.
Jöjj Szeptember, ülj az ölembe ide,
hogy maszkba bugyolált orcával bukjak
két szép, kitakart kebled fölibe.*

*A francba a maszkot! Érezni akarlak,
a vírus meg húzzon jó anyjába vissza!
Bocsáss meg, Uram, talán nem a te dolgod,
teremtő két kezed ez ügyben tiszta,
de lobbizhatnál mégis valahol értünk,
hogy kihúznánk tavaszig bomlatlan aggyal.
Hadd készülődjék csak bebábozódva,
s tenyeredről szállhasson fel az Angyal.*

FEHÉR INGBEN

*Fárasztó volt a nyár:
Barátibb őszt vártunk,
de göthös lett és álnok
a feljegyzés szerint.
Amit súgott, attól
borsószik a hátunk,
és imára kulcsoljuk
kezünket megint.*

*Bele is gebedünk,
ha tovább időzik.
Vonultában így is
túszokat szedett.
A szerencsétlenek
szervdonorok lesznek,
s kirendelt angyal sincs
ketrecük felett.*

*Fehér havat vártunk
a sorozatos gyászra,
de beállt a pangás,
és a köd örök.
Parázna ölében
jól eshet a párzás –
bujálkodnak benne
boldog ördögök.*

*Történt, ami történt,
a mi kezünk tiszta.
Az emlékharangot
csak hagyjuk szólani,
és az új esztendő,
ha ideér végre,
fehér ingben
illendő köszönteni.*

HA NEM CSÓKOLHAT

*Nem vágyom már a holdra sem,
jó nekem a Csonka Beregben.
Félénk madaram, éji álmom
a szélszisszenéstől is rebben.*

*Jaj, hogy már a háztáji szél is
kígyó-lélekkel lett teremtve!
Hadd bóbiskolna, kínáljátok
jó tejecskével reggelente,*

*vagy kössetek szájára maszkot,
covidot ne kapjon az árva.
Már a rettegés is ragályos,
éjszakám legyen kulcsra zárva.*

*És kendő kell a fényforrásra,
ne is nézhessek már tükörbe.
Alantas mélyén kobra fészkel,
s úgy vág, akár a járványgörbe.*

*Ha nem csókolhat álom-mézzel,
nyüves döggel ne traktáljon!
Vessen ki magából a hajnal,
s az anyaköddel odébb álljon.*